

прахъ: бе скрайно се засрами; но не дерзна веке да поднови по двига.

Потова, абіе почеха конеристанія *), въ кои се раздѣлиха колесници съсь жрѣбіе. Мене се падна помала, съ полегки колеса и побързы коніе. Пойдохме, и єдинъ облакъ отъ прахъ що се подигаше покры небо. Изъ начала оставихъ всичкія други да преминатъ предъ мене. Єдинъ младъ Лакедемонянинъ именуемъ Кранторъ, остави всичкія други въ слѣдъ себе си. Єдинъ Критянинъ именуемъ Поликлитъ, послѣдоваше му отъ близо. Иппомахъ еродникъ Идоменеевъ, желая да стане наслѣдникъ Царствія его, пропуцаше узды конемъ своимъ, кои се бѣха распѣнили и полни съ потъ, и со сичкую снагу се бѣше навелъ на развѣяемыя нихны гривы; идвиженіе колесъ неговоя колесници бѣше толко устремително, щото колеса се гледаха че се не движатъ, якоже крыла єдинаго орла кой пресича въздуъ. Кони мои като видѣха другія толико да тичатъ раздражихасе, и начеха да бѣгатъ съ великимъ устремленіемъ, щото като преграбувахъ повече мѣсто, оставихъ назадъ всички оныя що преминаха предъ мене съ толико устремленіе. Иппомахъ Идоменеевый сродникъ, толко насили кони своя, штоо добрый его конь падна, и съсь паденіе свое отмѣ надежду господина своего за да царува.

Поликлитъ се бѣше навелъ зѣло много на кони своя, не може да се удержи но отъ єдно истрипаніе, падна долъ, испусна узды, и много благополучень быде, понеже се избави отъ смерти. Кранторъ, съ полны очи отъ гнѣва видѣвъ че го стиг-

*) Кошин.